

Euroopan unionin virallinen lehti

L 3

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
5. tammikuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 3/2008, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 1
- Komission asetus (EY) N:o 4/2008, annettu 4 päivänä tammikuuta 2008, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10
- ★ Komission asetus (EY) N:o 5/2008, annettu 4 päivänä tammikuuta 2008, asetuksesta (EY) N:o 1282/2001 poikkeamisesta sato- ja tuotantoilmoitusten jättöpäivän osalta markkinointivuonna 2007/2008 12
- ★ Komission asetus (EY) N:o 6/2008, annettu 4 päivänä tammikuuta 2008, yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alalla (Kodifioitu toisinto) 13

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 3/2008,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2007,

maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetusten (EY) N:o 2826/2000 ⁽¹⁾ ja (EY) N:o 2702/1999 ⁽²⁾ nojalla yhteisö voi toteuttaa sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla menekinedistämistoimia joidenkin maataloustuotteiden osalta. Tähänastiset tulokset ovat erittäin rohkaisevia.

(2) Saatujen kokemusten, yhteisön sisä- ja ulkomarkkinoiden kehitysnäkymien sekä kansainvälisen kaupan uuden tilanteen perusteella on aiheellista kehittää maataloustuotteita ja niiden tuotantotapaa sekä maataloustuotteista valmistettavia elintarvikkeita koskeva kokonaisvaltainen ja yhdenmukainen tiedotus- ja menekinedistämispoliittikka sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla edistämättä kuitenkaan jonkin tuotteen kulutusta sen erityisen alkuperän vuoksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2826/2000, annettu 19 päivänä joulukuuta 2000, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1182/2007 (EUVL L 273, 17.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2702/1999, annettu 14 päivänä joulukuuta 1999, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista kolmansissa maissa (EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7). Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2060/2004 (EUVL L 357, 2.12.2004, s. 3).

(3) Selvyyden vuoksi asetukset (EY) N:o 2702/1999 ja (EY) N:o 2826/2000 olisi siten kumottava ja korvattava yhdellä asetuksella samalla kuitenkin säilyttäen toimilla niiden toteutuspaikan mukaan olevat erityispiirteet.

(4) Tällaisella politiikalla täydennetään ja tuetaan hyödyllisellä tavalla jäsenvaltioiden toimia parantamalla etenkin näiden tuotteiden tuotekuvaa yhteisön ja kolmansien maiden kuluttajien keskuudessa erityisesti laadun, ravitsemuksellisten ominaisuuksien sekä elintarvikkeiden ja tuotantotapojen turvallisuuden osalta. Tällainen uusien markkinoita kolmansissa maissa avaava toiminta voi myös tehostaa kansallisia tai yksityisiä aloitteita.

(5) Olisi määriteltävä asianomaisten tuotteiden ja alojen valintaperusteet sekä aihepiirit ja markkinat, joita yhteisön ohjelmat koskevat.

(6) Kolmansissa maissa toteutettavien maataloustuotteiden tiedotus- ja menekinedistämistoimien olisi voitava koskea sekä vientitukea saavia tuotteita että tuotteita, joille ei sitä myönnetä.

(7) Toimien toteuttaminen olisi varmistettava tiedotus- ja menekinedistämishojelmien mukaisesti. Sisämarkkinoilla toteutettavien toimien osalta ja ohjelmien johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi olisi säädettävä suuntaviivoista, joissa määritetään kyseisten yhteisön ohjelmien keskeisiä tekijöitä koskevat yleislinjat kunkin asianomaisen tuotteen tai alan osalta.

(8) Suoritettavien tehtävien teknisyyden huomioon ottaen olisi säädettävä, että viestintäasiantuntijoiden komitea voi avustaa komissiota tai että se voi käyttää teknisiä avustajia.

- (9) Toimien rahoituksen perusteet olisi määriteltävä. Yhteisön ei pääsääntöisesti olisi vastattava kuin osasta toimien kustannuksia, jotta niitä ehdottavien organisaatioiden ja niiden jäsenvaltioiden, joiden etua asia koskee, vastuu olisi suurempi. Poikkeustapauksissa voi kuitenkin olla suotavaa, että kyseessä olevalta jäsenvaltiolta ei edellytetä osallistumista rahoitukseen. Alkuperää, luonnonmukaista tuotantoa ja päällymerkintöjä sekä maatalouslainsäädännön mukaisia, erityisesti syrjäisimpien alueiden osalta käytettyjä graafisia symboleja koskevista yhteisön järjestelmistä tiedottamisen osalta voi rahoituksen jakaminen yhteisön ja jäsenvaltioiden kesken olla perusteltua, koska on tarpeen saada asianmukaista tietoa näistä suhteellisen uusista toimenpiteistä.
- (10) Valittujen toimien parhaan kustannustehokkuuden varmistamiseksi olisi säädettävä, että vastuu toimien toteuttamisesta annetaan asianmukaisia menettelyjä noudattaen sellaisille elimille, joilla on siihen tarvittavat rakenteet ja pätevyys.
- (11) Kansainvälisen oliiviöljyneuvoston myynninedistämistoinnistaan saamien kokemusten ja tulosten perusteella olisi kuitenkin säädettävä, että yhteisö voi edelleen antaa mainitun neuvoston tehtäväksi toteuttaa toimia sen toimivaltaan kuuluvalla alalla. Lisäksi sen olisi muiden tuotteiden osalta voitava käyttää apunaan vastaavanlaisia kansainvälisiä järjestöjä.
- (12) Ohjelmien moitteettoman toteutuksen ja toimien vaikutusten valvomiseksi olisi säädettävä jäsenvaltioiden suorittamasta tehokkaasta seurannasta samoin kuin siitä, että riippumaton elin arvioi tulokset.
- (13) Tässä asetuksessa säädettyjen toimien rahoitukseen liittyviä menoja olisi käsiteltävä tapauksen mukaan yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽¹⁾ mukaisesti.
- (14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

1. Sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla toteutettavat maataloustuotteita ja niiden tuotantotapaa sekä maataloustuotteista valmistettavia elintarvikkeita koskevat 2 artiklassa tarkoitetut tiedotus- ja menekinedistämistoimet voidaan tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin rahoittaa kokonaan tai osittain yhteisön talousarviosta.

Toimet toteutetaan jonkin tiedotus- ja menekinedistämishojelman mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimia ei saa suunnata kaupallisten tuotemerkkien mukaan eikä niillä saa edistää tuotteen kulutusta sen erityisen alkuperän vuoksi. Toimien kohteena olevien tuotteiden alkuperä voidaan kuitenkin ilmoittaa, jos kyseessä on yhteisön lainsäädäntöön perustuva nimitys.

2 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämistoimet

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimia ovat seuraavat:

- a) PR-toimet, menekinedistäminen ja mainonta, joiden tarkoituksena on erityisesti korostaa yhteisön tuotteiden erityisiä ominaispiirteitä ja niiden tarjoamia etuja etenkin laadun, elintarvikkeiden turvallisuuden, erityisten tuotantotapojen, ravitsemuksellisten ja terveyttä koskevien ominaisuuksien, päällymerkintöjen, eläinten hyvinvoinnin ja ympäristönsuojelun osalta;
- b) tiedotuskampanjat, jotka koskevat erityisesti suojattuja alkuperänimityksiä (SAN), suojattuja maantieteellisiä merkintöjä (SMM), aitoja perinteisiä tuotteita (APT) sekä luonnonmukaista tuotantoa koskevia yhteisön järjestelmiä, muita maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatuvaatimuksiin ja merkintöihin liittyviä yhteisön järjestelmiä sekä asiaomaisessa yhteisön lainsäädännössä säädettyjä graafisia symboleja;
- c) tiedotustoimet, jotka koskevat määritetyllä alueella tuotettujen laatuviinien (tma-laatuviinit), maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien ja maantieteellisellä merkinnällä tai perinteisellä merkinnällä varustettujen alkoholijuomien yhteisön järjestelmää;
- d) tiedotus- ja myynninedistämistoimien tulosten arviointitutkimukset.

2. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi sisämarkkinoilla kuulua myös osallistuminen merkittäviin kansallisiin tai eurooppalaisiin tapahtumiin, messuihin ja näyttelyihin yhteisön tuotteiden tuotekuvan parantamiseen tähtäävillä näyttelyosastoilla.

⁽¹⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1437/2007 (EUVL L 322, 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

3. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voivat kolmansissa maissa kuulua myös seuraavat:

- a) tiedotustoimet, jotka koskevat yhteisön pöytäviinien järjestelmää;
- b) osallistuminen kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin ja näyttelyihin erityisesti yhteisön tuotteiden tuotekuvan parantamiseen tähtäävillä näyttelyosastoilla;
- c) markkinointimahdollisuuksien laajentamisen kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevat tutkimukset;
- d) korkean tason liike-elämän vierailukäynnit.

3 artikla

Kyseessä olevat alat ja tuotteet

1. Alat tai tuotteet, joita 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sisämarkkinoilla toteutettavat toimet voivat koskea, määritetään ottamalla huomioon seuraavat perusteet:

- a) mahdollisuus lisätä kyseisten tuotteiden laadun, tyyppillisten ominaisuuksien, erityisten tuotantotapojen, ravitsemuksellisten ja terveyttä koskevien ominaisuuksien, elintarvikkeiden turvallisuuden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun arvostusta aihekohtaisilla tai erityisille kohderyhmille suunnatuilla kampanjoilla;
- b) kuluttajia valistavan päällysmarkkinointijärjestelmän sekä tuotteiden valvonta- ja jäljitettävyysohjelmien soveltaminen;
- c) tarve ratkaista tietyn alan erityis- tai suhdanneongelmia;
- d) mahdollisuus tiedottaa yhteisön SAN/SMM- ja APT-järjestelmien merkityksestä ja luonnonmukaisista tuotteista;
- e) mahdollisuus tiedottaa tma-laatuviinien, maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien ja maantieteellisellä merkinnällä tai perinteisellä merkinnällä varustettujen alkoholijuomien yhteisön järjestelmän merkityksestä.

2. Tuotteet, joita 1 artiklassa tarkoitettujen kolmansissa maissa toteutettavat toimet voivat koskea, ovat erityisesti seuraavia:

- a) sellaisinaan kulutettaviksi tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden, joilla on erityisesti ilman tukia vientimahdollisuuksia tai uusia markkinointimahdollisuuksia kolmansissa maissa;
- b) tyyppilliset tuotteet tai laatutuotteet, joilla on merkittävä lisäarvo.

4 artikla

Luettelot aiheista, tuotteista ja maista, jotka voivat olla toimien kohteena

Komissio vahvistaa 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 3 artiklassa tarkoitettujen aiheiden ja tuotteiden sekä asianomaisten kolmansien maiden luettelot. Nämä luettelot tarkistetaan joka toinen vuosi. Luetteloja voidaan kuitenkin tarvittaessa tänä aikana muuttaa samaa menettelyä noudattaen.

Valittaessa kolmansia maita otetaan huomioon sellaisten maiden markkinat, joissa on todellista tai potentiaalista kysyntää.

5 artikla

Suuntaviivat

1. Komissio vahvistaa sisämarkkinoilla tapahtuvaa menekinedistämistä varten kullekin valituksi tullee alalle tai tuotteelle 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen suuntaviivat, joissa määritellään tiedotus- ja menekinedistämishjelmiä koskevia ehdotuksia noudatettavan strategian yksityiskohdat.

Suuntaviivoissa annetaan yleisiä ohjeita, jotka koskevat erityisesti:

- a) asetettuja tavoitteita ja kohderyhmiä;
- b) yhtä tai useampaa aihetta, joita valituissa toimitissa on käsiteltävä;
- c) toteutettavien toimien luonnetta;
- d) ohjelmien kestoa;
- e) ohjelmien toteutukseen markkinoiden ja suunniteltujen toimien luonteen mukaisesti käytettävissä olevan yhteisön rahoitusosuuden ohjeellista jakoa.

Tuoreiden hedelmien ja vihannesten menekinedistämisen osalta erityistä huomiota kiinnitetään sellaisiin menekinedistämistoiimiin, jotka kohdistuvat lapsiin kouluissa.

2. Komissio voi kolmansissa maissa tapahtuvaa menekinedistämistä varten vahvistaa 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen suuntaviivoja, jotka koskevat joihinkin tai kaikkiin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin liittyviä tiedotus- ja menekinedistämishjelmiä koskevia ehdotuksia noudatettavan strategian yksityiskohtia.

6 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämisohjelmien toteuttamisesta vastaavat elimet

1. Yksi tai useampi kyseessä olevaa alaa tai aloja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai yhteisön tasolla edustava ammattilajijärjestö tai toimialakohtainen organisaatio tekee 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen mukaisesti 2 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa, 2 kohdassa sekä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi ehdotuksia tiedotus- ja menekinedistämisohjelmiksi, joiden kesto on enintään kolme vuotta, jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu.

2. Yhteisö voi toteuttaa oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla päätettäviä kolmansissa maissa toteutettavia menekinedistämis-toimia Kansainvälisen oliiviöljyneuvoston välityksellä.

Yhteisö voi myös muilla aloilla käyttää apunaan vastaavat takeet antavia kansainvälisiä järjestöjä.

7 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämisohjelmien laatiminen ja toimittaminen

1. Jäsenvaltiot laativat eritelmiä, jotka koskevat tiedotus- ja menekinedistämisohjelmien arviointiin sovellettavia edellytyksiä ja -perusteita.

Asianomaiset jäsenvaltiot tutkivat kunkin ehdotetun ohjelman asianmukaisuuden ja sen, ovatko ohjelmat tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti laadittujen suuntaviivojen ja asianomaisten eritelmien mukaiset. Niiden on tarkistettava myös kyseisten ohjelmien kustannustehokkuus.

Tukittuaan yhden tai useamman ohjelman jäsenvaltiot laativat luettelon käytettävissä olevien varojen rajoissa valituiksi tulleista ohjelmista ja sitoutuvat tarvittaessa osallistumaan niiden rahoitukseen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu ohjelmien luettelo ja jäljennös näistä ohjelmista.

Jos komissio toteaa, että esitetty ohjelma tai jotkin siihen kuuluvista toimista eivät ole yhteisön säännösten tai, sisämarkkinoilla toteutettavien toimien osalta, 5 artiklassa tarkoitettujen suuntaviivojen mukaisia, tai että ne eivät ole riittävän kustannustehokkaita, se ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille 16 ar-

tiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asetetussa määräajassa, että asianomainen ohjelma tai sen osa ei ole tukikelpoinen. Jos tällaista ilmoitusta ei tehdä mainitun määräajan kuluessa, ohjelma katsotaan tukikelpoiseksi.

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon komission mahdolliset huomautukset ja toimitettava ohjelmat 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun, ehdotuksen tehneen yhden tai useamman organisaation suostumuksella tehdyn tarkistuksen jälkeen komissiolle 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asetetussa määräajassa.

8 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämisohjelmien valinta

1. Komissio päättää 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, mitkä ohjelmat valitaan, sekä niitä vastaavat talousarviot. Etusijalle asetetaan useamman kuin yhden jäsenvaltion esittämät ohjelmat tai ohjelmat, joihin kuuluvia toimia toteutetaan useissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

2. Komissio voi 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asettaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti valituille ohjelmille tosiasiallisia kustannuksia koskevat vähimmäis- ja enimmäisrajat. Näitä rajoja voidaan eriyttää asianomaisten ohjelmien luonteen mukaisesti. Sovellettavat perusteet voidaan määrittellä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Menettely sisämarkkinoilla toteutettavien tiedotusohjelmien puuttuessa

1. Jos yhtä tai useampaa, 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti esitettyä, 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tiedotustointia varten ei ole sisämarkkinoilla toteutettavia ohjelmia, asianomaisen yhden tai useamman jäsenvaltion on määriteltävä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen perusteella ohjelma ja sitä koskevat eritelmät sekä valittava yleisellä tarjouskilpailulla sen ohjelman toteuttamisesta vastaava elin, jonka se sitoutuu yhteisrahoittamaan.

2. Asianomaisen yhden tai useamman jäsenvaltion on toimitettava valittu ohjelma komissiolle 1 kohdan mukaisesti, ja sen mukana on oltava perusteltu lausunto

a) ohjelman asianmukaisuudesta,

b) siitä, että ohjelma ja ehdotettu elin vastaavat tämän asetuksen säännöksiä ja tarvittaessa sovellettavia suuntaviivoja;

c) ohjelman hintalaatusuhteen arvioinnista.

3. Ohjelmien tarkasteluun komissiossa sovelletaan 7 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa.

4. Komissio voi 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asettaa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti valituille ohjelmille tosiasiallisia kustannuksia koskevat vähimmäis- ja enimmäisrajat. Näitä rajoja voidaan eriyttää asianomaisen ohjelmien luonteen mukaisesti. Sovellettavat perusteet voidaan määrittellä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Komission aloitteesta toteutettavat tiedotus- ja menekinedistämisohjelmat

Ilmoitettuaan asiasta 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle, tai tarvittaessa maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle komitealle, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006⁽²⁾ 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä käsittelevälle pysyväälle komitealle tai maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006⁽³⁾ 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle aitojen perinteisten tuotteiden pysyväälle komitealle, komissio voi päättää yhden tai useamman seuraavan toimen toteuttamisesta:

a) sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa toteutettavien toimien osalta:

i) tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut toimet;

ii) tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa sekä 2 kohdassa tarkoitettut toimet, kun nämä toimet ovat yhteisön edun mukaisia tai jollei tämän asetuksen 6 ja 9 artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen ole tehty yhtään asianmukaista ehdotusta;

b) kolmansissa maissa toteutettavien toimien osalta:

i) tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettut toimet;

⁽¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1319/2007 (EUVL L 293, 10.11.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

ii) tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut toimet, kun nämä toimet ovat yhteisön edun mukaisia tai jollei tämän asetuksen 6 ja 9 artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen ole tehty yhtään asianmukaista ehdotusta.

11 artikla

Ohjelmien ja toimien toteuttamisesta vastaavat elimet

1. Komissio valitsee yleisen tai rajoitetun tarjouskilpailumenettelyn avulla:

a) mahdolliset tekniset avustajat, jotka ovat tarpeen 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä ehdotettujen ohjelmien arviointia sekä myös ehdotettujen, toteuttamisesta vastaavien elinten arviointia varten;

b) edellä 10 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamisesta vastaavat elimet.

2. Ehdotuksen tehneen organisaation on asianmukaisin keinoin toteutettuna kilpailumenettelyn avulla valittava elimet, jotka toteuttavat 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti valitut ohjelmat.

Ehdotuksen tehneelle organisaatiolle voidaan kuitenkin tietyin, 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävien edellytyksin antaa lupa toteuttaa itse tietyt ohjelman osat.

3. Tiedotus- ja menekinedistämis toimien toteuttamisesta vastaavilla elimillä on oltava kyseisiä tuotteita ja kohdemarkkinoita koskeva asiantuntemus sekä tarvittavat keinot taata toimien toteuttaminen tehokkaimmalla tavalla ottaen huomioon kyseisten ohjelmien eurooppalaisen ulottuvuuden.

12 artikla

Ohjelmien seuranta

1. Komission, asianomaisten jäsenvaltioiden ja ehdotuksen tehneiden organisaatioiden edustajista koostuva seurantar ryhmä huolehtii 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen valittujen ohjelmien seurannasta.

2. Asianomaiset jäsenvaltiot ovat vastuussa 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen valittujen ohjelmien moitteettomasta toteuttamisesta ja niihin liittyvistä maksuista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainittujen ohjelmien mukaisesti tuotettu tiedotus- ja menekinedistämisaineisto on yhteisön lainsäädännön mukainen.

13 artikla**Rahoitus**

1. Yhteisö rahoittaa 10 artiklassa tarkoitetut toimet kokonaisuudessaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan säännösten soveltamista. Yhteisö rahoittaa kokonaan myös 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti valittuihin teknisiin avustajiin liittyvät kustannukset.

2. Yhteisön rahoitusosuus 8 ja 9 artiklassa tarkoitettuihin valittuihin toimiin on enintään 50 prosenttia ohjelmien todellisista kustannuksista. Kaksi- tai kolmivuotisten tiedotus- ja menekinedistämisohjelmien osalta kutakin toteuttamisvuotta koskeva rahoitusosuus ei saa ylittää tätä enimmäismäärää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus 60 prosenttia on sellaisia hedelmiä ja vihanneksia koskevien menekinedistämistomien osalta, jotka kohdistuvat erityisesti yhteisön kouluissa oleviin lapsiin.

3. Ehdotuksen tehneiden organisaatioiden on osallistuttava ehdottamiensa ohjelmien todellisten kustannusten rahoitukseen vähintään 20 prosentilla, jolloin loppurahoituksesta vastaa tarvittaessa asianomainen yksi tai useampi jäsenvaltio ottaen huomioon 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön rahoitusosuuden.

Jäsenvaltioiden ja ehdotuksen tehneiden organisaatioiden rahoitusosuudet vahvistetaan silloin, kun ohjelma toimitetaan komissiolle 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden tai ehdotuksen tehneiden organisaatioiden rahoitusosuus voidaan myös kerätä veronluonteisin tai pakollisin maksuin.

4. Sovellettaessa 6 artiklan 2 kohtaa yhteisö myöntää ohjelman hyväksymisen jälkeen asianmukaisen rahoitusosuuden kyseessä olevalle kansainväliselle järjestölle.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot vastaavat 9 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien osalta yhteisön rahoitusosuuden ylittävästä rahoitusosuudesta.

Jäsenvaltioiden rahoitus voi olla peräisin veronluonteisista tuloista.

6. Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden rahoitusosuuteen eikä veroluonteisista tai pakollisista maksuista saatuun jäsenvaltioiden tai ehdotuksen tehneiden organisaatioiden rahoitusosuuteen niiden ohjelmien osalta,

joille voidaan myöntää yhteisön tukea perustamissopimuksen 36 artiklan nojalla ja jotka komissio on valinnut tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

14 artikla**Yhteisön menot**

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimien yhteisön rahoitus toteutetaan tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

15 artikla**Yksityiskohtaiset soveltamissäännöt**

Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla**Komitea**

1. Komissiota avustaa maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) ⁽¹⁾ 195 artiklalla perustettu hallintokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

17 artikla**Kuuleminen**

Ennen kuin komissio vahvistaa 4 artiklassa säädetyt luettelot tai 5 artiklassa tarkoitetut suuntaviivat, hyväksyy 6 ja 9 artiklassa tarkoitetut ohjelmat, päättää 10 artiklan mukaisista toimista tai vahvistaa 15 artiklassa tarkoitetut yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, se voi kuulla:

- a) komission päätöksellä 2004/391/EY ⁽²⁾ perustettua maataloustuotteiden menekinedistämisen neuvoo-antavaa ryhmää;
- b) komitean jäsenistä tai menekinedistämisen ja tiedotusasioiden asiantuntijoista koostuvia tilapäisiä teknisiä työryhmiä.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 120, 24.4.2004, s. 50.

*18 artikla***Kertomus**

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

*19 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetukset (EY) N:o 2702/1999 ja (EY) N:o 2826/2000.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*20 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. SILVA

LIITE

ASETUKSEN 19 ARTIKLASSA TARKOITETUT VASTAAVUUSTAULUKOT

1. Asetus (EY) N:o 2702/1999

Asetus (EY) N:o 2702/1999	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artiklan 2 kohta
4 artikla	3 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta
5 artiklan 1 kohta	4 artikla
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
6 artikla	5 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artikla
7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2 kohta	7 artiklan 1 kohta
7 artiklan 3 kohta	7 artiklan 2 kohta
7 artiklan 4, 5 ja 6 kohta	8 artikla
—	9 artikla
7 a artikla	10 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	11 artikla
8 artiklan 3 ja 4 kohta	12 artikla
9 artiklan 1–4 kohta	13 artiklan 1–4 kohta
—	13 artiklan 5 kohta
9 artiklan 5 kohta	13 artiklan 6 kohta
10 artikla	14 artikla
11 artikla	15 artikla
12 artikla	16 artikla
12 a artikla	17 artikla
13 artikla	18 artikla
14 artikla	19 artikla
15 artikla	20 artikla

2. Asetus (EY) N:o 2826/2000

Asetus (EY) N:o 2826/2000	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artiklan 1 kohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artikla
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2 kohta	7 artiklan 1 kohta
6 artiklan 3 kohta	7 artiklan 2 kohta
6 artiklan 4, 5 ja 6 kohta	8 artikla
7 artikla	9 artikla
7 a artikla	10 artikla
8 artikla	11 artiklan 1 kohta
9 artikla	13 artikla
10 artiklan 1 kohta	11 artiklan 2 kohta
10 artiklan 2 ja 3 kohta	12 artikla
11 artikla	14 artikla
12 artikla	15 artikla
13 artikla	16 artikla
13 a artikla	17 artikla
14 artikla	18 artikla
15 artikla	19 artikla
16 artikla	—
17 artikla	20 artikla

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 4/2008,
annettu 4 päivänä tammikuuta 2008,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä tammikuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä tammikuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 756/2007 (EUVL L 172, 30.6.2007, s. 41).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4 päivänä tammikuuta 2008 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	IL	175,4
	MA	49,1
	TN	129,8
	TR	126,4
	ZZ	120,2
0707 00 05	JO	172,9
	MA	54,7
	TR	154,4
	ZZ	127,3
0709 90 70	MA	59,2
	TR	124,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	64,5
	IL	47,6
	MA	57,6
	TR	70,1
	ZA	34,0
	ZZ	54,8
0805 20 10	MA	78,2
	ZZ	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,7
	IL	64,4
	TR	71,9
	ZZ	55,3
0805 50 10	EG	129,4
	TR	123,5
	ZA	134,4
	ZZ	129,1
0808 10 80	CN	94,1
	MK	32,1
	US	106,5
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	39,8
	US	107,9
	ZA	136,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 5/2008,
annettu 4 päivänä tammikuuta 2008,
asetuksesta (EY) N:o 1282/2001 poikkeamisesta sato- ja tuotantoilmoitusten jättöpäivän osalta
markkinointivuonna 2007/2008

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 73 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1282/2001 ⁽²⁾ 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuottajien on tehtävä sato- ja tuotantoilmoitukset viimeistään 10 päivänä joulukuuta, jotta yhteisön viinintuotanto olisi ajoissa tiedossa.
- (2) Erään jäsenvaltion joissakin tietotekniikkakeskuksissa, joihin tuottajien on tehtävä mainitut ilmoitukset, on havaittu kapasiteettiongelma. Kyseiset keskuksot eivät pysty vastaanottamaan kaikkia ilmoituksia määräpäivään mennessä.

(3) Tämän tuottajista riippumattoman tilanteen korjaamiseksi ja tuottajille aiheettomasti koituvien seuraamusten välttämiseksi heille olisi myönnettävä lisäaikaa sato- ja tuotantoilmoitusten esittämistä varten.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1282/2001 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, mainitun asetuksen 2 ja 4 artiklassa tarkoitettujen, markkinointivuotta 2007/2008 koskevat ilmoitukset on jätettävä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2008.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 10 päivästä joulukuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä tammikuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 176, 29.6.2001, s. 14.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 6/2008,**annettu 4 päivänä tammikuuta 2008,****yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
lampaan- ja vuohenliha-alalla****(Kodifioitu toisinto)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 2 kohdan ja sen 24 artiklan,

ottaa huomioon maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan ja sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alalla 27 päivänä marraskuuta 1990 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3446/90⁽³⁾ on muututtu useita kertoja ja huomattavilta osilta⁽⁴⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu aset.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2529/2001 12 artiklan 1 kohdassa säädettyjä yleisiä sääntöjä yksityisen varastoinnin tuen myöntämiseksi lampaan- ja vuohenliha-alalla on täydennettävä soveltamista koskevilla yksityiskohtaisilla säännöillä.
- (3) Niiden päämäärien saavuttamiseksi, joita mainitun tuen myöntämisellä tavoitellaan, olisi hyödyllistä olla myöntämättä tukea muille kuin yhteisöön sijoittautuneille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka ammatillisen toimintansa ja kokemuksensa perusteella kykenevät takaamaan, että varastointi toteutetaan tyydyttävästi, ja joilla on yhteisössä käytettävissään riittävä jäähdityskapasiteetti.

(¹) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2). Korvataan asetusta (EY) N:o 2529/2001 asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen.

(²) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

(³) EYVL L 333, 30.11.1990, s. 39. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2006 (EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52).

(⁴) Katso liite I.

- (4) Samoin olisi suotavaa olla myöntämättä tukea muuhun kuin sellaisten laadultaan virheettömien, kelvollisten ja myyntikelpoisten yhteisöstä peräisin olevien jäähdityettyjen tuotteiden varastointiin, jotka määritellään tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93⁽⁵⁾ ja joiden radioaktiivisuusluku ei ole korkeampi kuin kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tshernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen 22 päivänä maaliskuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 737/90⁽⁶⁾ säädettyt enimmäistasot.

- (5) Olisi annettava säännökset, joiden tarkoituksena on taata se, että kyseiset eläimet teurastetaan ainoastaan hyväksytyissä ja tarkastetuissa teurastamoissa.

- (6) Tuen tehon parantamiseksi sopimukset on tarvittaessa tehtävä tuotteittain erotellulle vähimmäismäärälle, ja sopimuspuolen velvoitteet, ja erityisesti ne, jotka sallivat interventioelinten tehdä varastointiedellytysten tehokkaita tarkastuksia, on määritettävä.

- (7) On tarpeen vahvistaa sovittujen velvoitteiden noudattamisen takaava vakuuden määrä prosentteina tuen määrästä.

- (8) Maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2220/85⁽⁷⁾ säädetään vakuuksien vapauttamiseksi noudatettavien pääasiallisten vaatimusten määrittämisestä. Sopimusmäärän varastoiminen sovittuna varastointiaikana on yksi lampaan- ja vuohenlihan yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen pääasiallisista vaatimuksista. Tämän määrän osalta olisi hyväksyttävä tietty jousto kauppatajien ja käytännön tarpeiden huomioon ottamiseksi.

(⁵) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 214/2007 (EUVL L 62, 1.3.2007, s. 6).

(⁶) EYVL L 82, 29.3.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(⁷) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2006.

- (9) Jos varastoonpantavia määriä koskevia tiettyjä velvoitteita ei noudateta, on noudatettava tiettyä suhteellisuutta vakuuksista vapauttamisessa ja tuen myöntämisessä.
- (10) Järjestelmän tehokkuuden parantamiseksi olisi sallittava, että sopimuspuolet saavat ennakkoa tuen määrästä, johon liittyy vakuus, ja säädettävä maksuhakemusten tekemiseen, mukaan liitettäviin asiaan liittyviin asiakirjoihin ja maksun määräaikaan liittyvistä säännöistä.
- (11) Asetuksen (EY) N:o 2799/98 ja maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla ja eräiden asetusten muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 ⁽¹⁾ nojalla on syytä täsmentää valuuttakurssin määräytymisperusteet, joita sovelletaan vakuuden ja tuen määrän määrittämiseksi yksityisessä varastoinnissa.
- (12) Maataloustuotteiden erilaisista yksityisistä varastointijärjestelmistä saatu kokemus osoittaa, että on syytä täsmentää, missä määrin määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ⁽²⁾ voidaan soveltaa näiden järjestelmien tarkoitamien määräaikojen, päivämäärien ja käsitteiden määrittämiseen, ja määritellä tarkasti sovitun varastoinnin alkamis- ja päättymispäivämäärät.
- (13) Erityisesti asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 3 artiklan 4 kohdassa säädetään, että määräajat, joiden viimeinen päivä on lauantai, sunnuntai tai juhlapäivä, päättyvät seuraavan arkipäivän viimeisenä tuntina. Tämän säännöksen soveltaminen varastointisopimuksiin voi olla varastojille haitaksi ja aiheuttaa varastojien välisen epätasa-arvoisen kohtelun; tämän vuoksi on suotavaa poiketa säännöksestä sovitun varastoinnin viimeisen päivän määrittämiseksi.
- (14) Olisi säädettävä tietystä suhteellisuudesta tuen myöntämisessä, kun varastointiaikaa ei täysin noudateta.
- (15) Asetuksen (EY) N:o 2529/2001 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovelletaan tarjouskilpailua, jos yhdellä tai useammalla hinnanmäärittelyalueella vallitsee erityisen
- vaikea markkinatilanne. Tarjouskilpailu olisi avettava mainitun asetuksen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti komission antamien päätösten jälkeen.
- (16) Tarjouskilpailun kohteena on tuen määrä; tarjouskilpailun voittajat valitaan hyväksymällä yhteisölle edullisimmat tarjoukset. Tämän vuoksi tuen enimmäismäärä voidaan vahvistaa tasolle, jota suuruudeltaan vastaavat tai suuremmat tarjoukset hyväksytään. Jos yksikään tarjous ei vaikuta edulliselta, voidaan toimia olla jatkamatta tarjouskilpailun jälkeen.
- (17) Olisi säädettävä tarkastustoimenpiteistä sen varmistamiseksi, ettei tukea myönnetä perusteettomasti. Tämän vuoksi olisi erityisesti säädettävä, että jäsenvaltiot tekevät varastointitoimien eri vaiheisiin mukautettuja tarkastuksia.
- (18) On syytä säätää säännösten vastaisesta menettelystä ja rikoksista, ja tarvittaessa säätää niitä koskevista seuraamuksista. Tämän vuoksi on syytä jättää yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle vääriä tietoja antanut sopimuspuoli tietojen virheellisuuden toteamista seuraavaksi kuudeksi kuukaudeksi.
- (19) Sen mahdollistamiseksi, että komissio saa yksityiselle varastoinnille myönnettävän tuen vaikutuksista kokonais kuvan, olisi säädettävä, että jäsenvaltiot antavat komissiolle tarpeelliset tiedot.
- (20) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat lampaiden ja vuohien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2529/2001 12 artiklassa säädetty yksityisen varastoinnin tuen myöntäminen riippuu tässä asetuksessa vahvistetuista edellytyksistä.

⁽¹⁾ EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 873/2007 (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 3).

⁽²⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

2 artikla

1. Lampaan- ja vuohenlihan yksityiseen varastointiin liittyvä sopimus tehdään jäsenvaltioiden interventioelinten ja luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä, jäljempänä 'sopimuspuoli',

a) jotka ovat harjoittaneet toimintaansa karja- ja liha-alalla vähintään 12 kuukautta, ja jotka on kirjattu johonkin jäsenvaltioiden määrittämistä julkisista rekistereistä, ja

b) joilla on yhteisössä käytettävissään varastointiin sopivat tilat.

2. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan virheettömille, kelpoisille ja myyntikelpoisille nuorempien kuin 12 kuukauden ikäisten karitsojen ruhoille ja ruhon paloille, jotka on saatu vähintään kahtena viimeisenä kuukautena yhteisössä kasvatetuista eläimistä ja jotka on teurastettu enintään 10 päivää ennen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua varastoonpanopäivämäärää.

3. Lihat eivät voi olla varastointisopimuksen kohteena silloin, kun radioaktiivisuuden yhteisön lainsäädännön nojalla sovellettavat enimmäistasot ylittyvät. Yhteisöstä peräisin oleviin tuotteisiin sovellettavat tasot vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 737/90 3 artiklassa. Tuotteen radioaktiivista saastumistasoa valvotaan ainoastaan, jos tilanne sitä edellyttää ja tarpeellisen ajanjakson. Tarpeen vaatiessa tarkastustoimenpiteiden kesto ja soveltamisala määritetään asetuksen (EY) N:o 2529/2001 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Sopimus voi koskea ainoastaan kunkin tuotteen osalta määritettävää vähimmäismäärää vastaavia tai sitä suurempia määriä.

5. Lihat on pantava varastoon tuoreina ja pidettävä varastossa jäädytettynä.

3 artikla

1. Sopimuksen tekemiseksi jätetty hakemus tai tarjouskilpailussa saatu tarjous sekä sopimus koskevat ainoastaan yhtä niistä tuotteista, joille tukea voidaan myöntää.

2. Sopimuksen tekemiseksi jätetty hakemus tai tarjouskilpailussa saatu tarjous hyväksytään ainoastaan silloin, kun se sisältää 3 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettut seikat ja kun todiste vakuuden antamisesta on esitetty.

3. Sopimuksessa on oltava erityisesti:

a) ilmoitus, jolla sopimuspuoli sitoutuu panemaan varastoon ja olemaan pitämättä varastossaan muita kuin sellaisia tuotteita, jotka täyttävät 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut edellytykset;

b) varastoitavan tuotteen nimitys ja määrä;

c) päivämäärä, jota ennen tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettun määrän 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu varastoonpano on kokonaisuudessaan toteutettava;

d) varastointiaika;

e) tuen määrä painoyksiköltä;

f) vakuuden määrä;

g) mahdollisuus lyhentää tai pidentää varastointiaikaa yhteisön lainsäädännössä säädetyin edellytyksin.

4. Sopimuksessa sopimuspuolelle asetetaan seuraavat vähimmäisvelvoitteet:

a) toteuttaa varastoonpano 4 artiklassa säädettyjen määräaikojen kuluessa ja pitää varastossa sopimusajan kuluessa kyseisen tuotteen sovittu määrä omaan lukuun ja omalla vastuulla 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuoteominaisuuksien säilymisen turvaavissa olosuhteissa, ja olla muuttamatta, korvaamatta tai siirtämättä varastoituja tuotteita toiseen varastoon; kuitenkin poikkeustapauksissa ja asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta interventioelin voi sallia varastoitujen tuotteiden siirtämisen;

b) antaa tiedoksi interventioelimelle, jonka kanssa sopimus on tehty, hyvissä ajoin ennen kunkin 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun yksittäisen erän varastoonpanoa, varastoonpanopäivä ja -paikka, samoin kuin varastoonpantavan tuotteen luonne ja määrä; interventioelin voi vaatia, että tämä tieto toimitetaan vähintään kaksi arkipäivää ennen kunkin yksittäisen erän varastoonpanoa;

c) toimittaa interventioelimelle varastoonpanoa koskevat asiakirjat viimeistään kuukausi 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä;

- d) pitää tuotteet varastossa 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin yksilöintiedellytyksiin;
- e) sallia interventioelimen valvoa koko ajan kaikkien sopimuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamista.

4 artikla

1. Varastoonpano on saatava päätökseen viimeistään 28 päivänä siitä päivästä, kun sopimus on tehty.

Varastoonpano voidaan toteuttaa yksittäisissä erissä, joista kukin edustaa sopimuksen ja varaston määräämänä päivänä varastoonpantua määrää.

2. Sopimuspuoli voi interventioelimen pysyvässä valvonnassa varastoonpanon aikana leikata, poistaa luut osittain tai kokonaan kaikista tai osasta kyseisistä tuotteista edellyttäen, että riittävä ruhojen määrä pannaan täytöntöön tonniston, jolle sopimus on tehty, varastoinnin takaamiseksi, ja että kaikki leikkuussa ja osittaisessa tai kokonaisessa luidenpoistossa syntyvät tuotteet varastoidaan. Viimeistään varastoonpanon alussa toimijan on ilmoitettava aikomuksistaan soveltaa tätä mahdollisuutta; interventioelin voi kuitenkin vaatia, että ilmoitus tehdään vähintään kaksi työpäivää ennen kunkin yksittäisen erän varastoonpanoa.

Suuria jäniteitä, rustoja, luita, rasvanpaloja ja muita leikkuussa ja osittaisessa tai kokonaisessa luidenpoistossa syntyviä teurasjätteitä ei voida varastoida.

3. Varastoonpano alkaa sovitun määrän kunkin yksittäisen erän kohdalla päivänä, jona erä asetetaan interventioelimen valvontaan.

Kyseisenä päivänä todetaan tuoreen tai jäädytetyn tuotteen nettopaino:

- a) varastointipaikalla, kun liha jäädytetään paikan päällä,
- b) jäädytyspaikalla, kun liha jäädytetään varastointipaikan ulkopuolella asianmukaisissa tiloissa.

Kuitenkin leikattuina ja osittain tai kokonaan luuttomina varastoonpantavien lihojen osalta nettopainon toteaminen on tehtävä tosiasiallisesti varastoiduille tuotteille, ja punnitus voidaan tehdä myös leikkuupaikassa tai paikassa, jossa luut on osittain tai kokonaan poistettu.

Varastoonpantaviksi tarkoitettuja tuotteita ei voida punnita ennen sopimuksen tekemistä.

4. Varastoonpano päättyy päivänä, jona sovitun määrän viimeinen erä pannaan varastoon.

Kyseisenä päivänä kaikki sopimukseen kuuluvat tuotteet on saatettu lopulliseen varastoon tapauskohtaisesti tuoreena tai jäädytettynä.

5 artikla

1. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuuden määrä ei voi olla suurempi kuin 30 prosenttia haetun tuen määrästä.

2. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen pääasialliset vaatimukset ovat, että sopimuksen tekemiseksi jätettyä hakemusta tai tarjouskilpailussa saatua tarjousta ei peruuteta ja että varastossa pidetään vähintään 90 prosenttia sovitusta määrästä sovituna varastointiaikana omalla vastuulla tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksin.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 27 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta.

4. Vakuus on vapautettava välittömästi, jos sopimuksen tekemiseksi jätettyä hakemusta tai tarjouskilpailussa saatua tarjousta ei hyväksytä.

5. Jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu varastoonpanon päätymispäivä ylitetään, vakuus menetetään asetuksen (ETY) N:o 2220/85 23 artiklan säännösten mukaisesti.

Jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräajan ylitys on yli kymmenen päivää, tukea ei makseta, jollei 6 artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu.

6 artikla

1. Tuen määrä on vahvistettava painoyksiköittäin, ja sen on viitattava 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti todettuun painoon.

2. Sopimuspuolella on oikeus tukeen, jos 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen pääasialliset vaatimukset täyttyvät, jollei 3 kohdan säännöksistä muuta johdu.

3. Tukea voidaan maksaa enintään sovittulle määrälle.

Jos tosiasiallisesti varastossa pidetty määrä sovittun varastointiajan kuluessa on sovittua määrää pienempi ja:

- a) vähintään 90 prosenttia tästä määrästä, tukea on suhteellisesti pienennettävä;
- b) pienempi kuin 90 prosenttia, mutta vähintään 80 prosenttia tästä määrästä, tukea tosiasiallisesti varastoidulle määrälle on pienennettävä puolella;
- c) pienempi kuin 80 prosenttia tästä määrästä, tukea ei makseta.

4. Kolmen kuukauden sovittun varastoinnin jälkeen voidaan sopimuspuolen hakemuksesta tuen määrästä maksaa yksi ennakko sillä edellytyksellä, että sopimuspuoli antaa ennakon määrää vastaavan vakuuden, johon on lisätty 20 prosenttia.

Ennakkomaksun määrä ei saa olla enemmän kuin kolmen kuukauden varastointiaikaa vastaava tuen määrän.

7 artikla

1. Tuen maksamishakemus, samoin kuin asiaan liittyvät asiakirjat, on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle, lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, sovittun varastoinnin enimmäisajan päättymistä seuraavana kuutena kuukautena. Kun asiaan liittyviä asiakirjoja ei pystytä toimittamaan säädetyissä määräajoissa, vaikka sopimuspuoli kiirehtii niiden hankkimiseksi määräajoissa, lisäaikaa, joka ei kokonaisuudessaan voi olla enemmän kuin kuusi kuukautta, voidaan myöntää näiden asiakirjojen hankkimiseen.

2. Tuen maksavat toimivaltaiset viranomaiset viivytyksettä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sopimuspuoli on jättänyt asianmukaisesti perustellun maksuhakemuksen, jollei 10 artiklassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä tai, jos on aloitettu tutkimus oikeudesta tukeen, muuta johdu.

8 artikla

Tukeen sovellettava valuuttakurssin määräytymisperuste vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1913/2006 2 artiklan 5 kohdassa ja vakuuksiin sovellettava valuuttakurssin määräytymisperuste vahvistetaan saman asetuksen 10 artiklassa.

9 artikla

1. Tässä asetuksessa tarkoitettujen määräajat, päivämäärät ja käsitteet on määritettävä asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 mukaisesti. Kuitenkaan kyseisen asetuksen 3 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta varastointiajan määrittämiseen sellaisena kuin tämän

asetuksen 3 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetaan tai sellaisena kuin se on muutettuna tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti.

2. Sovittun varastoinnin ensimmäisen päivän on oltava varastoonpanon päättymistä seuraava päivä.

3. Varastoinnistapoisto voi alkaa sovittun varastointiajan viimeisen päivän jälkeisenä päivänä.

4. Sopimuspuolen on annettava interventioelimelle hyvissä ajoin tiedoksi ennen varastoinnistapoiston ennakoitua aloittamista. Interventioelin voi vaatia, että tämä tieto toimitetaan vähintään kaksi arkipäivää ennen tätä päivämäärää.

Kun ennakkoilmoittamisesta annettua velvoitetta ei noudateta, mutta 30 varastoinnistapoistoa seuraavana päivänä toimitetaan riittävät todisteet, jotka tyydyttävät toimivaltaisia viranomaisia varastoinnistapoistopäivän ja kyseisten määrien osalta, tuen määrä myönnetään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 3 kohtaa, ja 15 prosenttia vakuuden määrästä pidätetään kyseisen määrän osalta.

Jos tätä velvoitetta ei noudateta, tukea ei makseta kyseisen sopimuksen osalta ja vakuus pidätetään kokonaisuudessaan kyseisen sopimuksen osalta.

5. Kun sopimuspuoli ei noudata sovittun varastointiajan päättymistä varastoidun määrän kokonaisuuden osalta, jokainen luvaton kalenteripäivä vähentää tukea kyseisen sopimuksen osalta 10 prosentilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklassa tarkoitettua ylivoimaista estettä.

10 artikla

Kun ylivoimainen este vaikuttaa sopimuspuolen sopimusvelvoitteiden täyttämiseen, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä toimenpiteet, joita se pitää välttämättöminä esitetyissä olosuhteissa. Viranomaisen on annettava komissiolle tiedoksi kaikki ylivoimaiset esteet sekä tätä varten toteutetut toimenpiteet.

II LUKU

ERITYISET SÄÄNNÖKSET

11 artikla

Kun tuen määrä on vahvistettu kiinteäksi ennakolta:

- a) sopimuksen tekemiseksi jätettävä hakemus on tehtävä toimivaltaiselle interventioelimelle 3 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

- b) Toimivaltaisen interventioelimen on annettava jokaiselle hakijalle tiedoksi kirjattuna kirjeenä, telekopiona, sähköpostitse tai vastaanottotodistusta vastaan sopimuksen tekemiseksi jätettyjä hakemuksia koskevat päätökset hakemuksen jättämisestä seuraavana viidentenä työpäivänä, sikäli kuin komissio ei tällä välin ole toteuttanut erityisiä toimenpiteitä.

Nämä toimenpiteet voivat käsittää erityisesti silloin, kun tilanteen tarkastelun avulla voidaan todeta asianosaisten turvautuneen liiaksi tällä asetuksella käyttöön otettuun järjestelmään tai jos tällainen turvautuminen on vaarassa syntyä:

- tämä asetuksen soveltamisen lykkäämisen enintään viiden työpäivän ajaksi; tässä tapauksessa lykkäämisaikana sopimusten tekemiseksi jätetyt hakemukset hylätään;
- yhtenäisen alennusprosentin vahvistamisen määrille, joita sopimusten tekemiseksi jätetyt hakemukset koskevat, noudattaen samalla tarvittaessa sopimuksen vähimmäismäärää;
- ennen lykkäämisaikaa tehtyjen hakemusten hylkäämisen, joiden osalta hyväksymispäätös olisi täytynyt tehdä lykkäämisaikana.

Kun hakemus hyväksytään, sopimuksen tekopäivä on päivä, jona b alakohdassa tarkoitettu tiedoksianto lähtee. Interventioelimen on tämän vuoksi täsmennettävä 3 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä.

12 artikla

1. Kun tuki myönnetään tarjouskilpailulla:

- a) asetuksen (EY) N:o 2529/2001 12 artiklan mukaisesti tarjouskilpailun aloittamista koskevassa asetuksessa on täsmennettävä yleiset edellytykset, varastoitavat tuotteet, tarjousten tekemistä koskeva päättymispäivämäärä ja -kellonaika samoin kuin vähimmäismäärä, joka voi olla tarjouksen kohteena;
- b) tarjous on tehtävä euroina toimivaltaiselle interventioelimelle 3 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
- c) tarjoukset arvioivat jäsenvaltioiden toimivaltaiset laitokset suljetussa käsittelyssä; arviointiin hyväksytyt henkilötä koskee vaitiolovelvollisuus;

- d) tehtyjen tarjousten on saavuttava komissiolle nimettöminä jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään tarjouskilpailulausunnossa säädettyä tarjousten tekemisen päättymispäivää seuraavana toisena arkipäivänä;

- e) tarjousten puuttuessa jäsenvaltioiden on annettava siitä tieto komissiolle samassa määräjassa kuin d alakohdassa säädetään;

- f) saatujen tarjousten perusteella komissio päättää asetuksen (EY) N:o 2529/2001 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen joko vahvistaa tuen enimmäismäärän tai olla jatkamatta toimia tarjouskilpailun jälkeen;

- g) kun tuen enimmäismäärä on vahvistettu, hyväksytään sellaiset tarjoukset, jotka sijoittuvat alemmalle tai vastaavalle tasolle kuin tämä määrä.

2. Toimivaltaisen interventioelimen on annettava kaikille tarjouksen tehneille tiedoksi kirjattuna kirjeenä, telekopiona, sähköpostitse tai vastaanottotodistusta vastaan näiden tarjouskilpailuun osallistumisen tulos viiden arkipäivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu komission päätöksestä.

Jos tarjous hyväksytään, sopimuksen tekopäivä on päivä, jona ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tiedoksianto lähtee interventioelimeltä tarjouksen tekijälle. Interventioelimen on tämän takia täsmennettävä 3 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä.

III LUKU

TARKASTUKSET JA SEURAAMUKSET

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava, että tuen maksamiseen oikeuttavia edellytyksiä noudatetaan. Niiden on tämän vuoksi määritettävä kansallinen viranomainen, joka on vastuussa varastoinnin tarkastuksesta.

2. Sopimuspuolen on annettava varastoinnin tarkastuksesta vastuullisen viranomaisen käyttöön kaikki sopimuksittain koottu sopimusta koskeva aineisto, jonka perusteella yksityiseen varastoon asetetuista tuotteista voidaan varmistaa erityisesti:

- a) omaisuus varastoonpanohetkellä;

- b) varastoonpanopäivämäärä;

c) laatikoiden tai muulla tavoin pakattujen kappaleiden paino ja määrä;

d) tuotteiden varastossaolo;

e) sovitun vähimmäisvarastointiajan laskettu päättymispäivä, johon on 9 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa lisätty tosiasiallinen varastoinnistapoistopäivämäärä.

3. Sopimuspuolen tai tarvittaessa tämän sijasta varastoijan on pidettävä varastossa saatavilla olevaa varastokirjanpitoa, josta ilmenee sopimusnumeroittain:

a) yksityiseen varastoon saatettujen tuotteiden yksilöinnit;

b) varastoonpanopäivämäärä ja sovitun vähimmäisvarastointiajan laskettu päättymispäivä, johon on lisätty tosiasiallinen varastoinnistapoistopäivämäärä;

c) ruhojen tai puoliruhojen, laatikoiden tai muiden yksittäisesti varastoitujen kappaleiden määrä, niiden nimitys samoin kuin kunkin kuormalavan tai muiden yksittäisesti varastoitujen kappaleiden paino tarvittaessa yksittäisinä erinä kirjattuna;

d) tuotteiden sijainti varastossa.

4. Varastoitujen tuotteiden on oltava helposti tunnistettavissa ja sopimuksella yksilöityjä. Kukin kuormalava ja tarvittaessa kukin yksittäisesti varastoitu kappale on merkittävä siten, että siitä ilmenee sopimuksen numero, tuotteen nimitys ja paino. Varastoonpanopäivämäärä on ilmoitettava kussakin yksittäisessä, annettuna päivämääränä varastoonpanussa erässä.

Tarkastuksesta vastuullisen viranomaisen on varastoonpanon yhteydessä tarkastettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu merkitseminen ja tämä voi leimata varastoonpannut tuotteet.

5. Tarkastuksesta vastuullisen viranomaisen:

a) on valvottava kunkin sopimuksen osalta kaikkien 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen veloitteiden noudattamista;

b) on tehtävä pakollinen tarkastus tuotteiden varastossaolosta sovitun varastointiajan viimeisellä viikolla.

Lisäksi mainitun viranomaisen:

— on joko sinetöitävä kaikki varastoidut sopimukseen kuuluvat tuotteet 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,

— tai tehtävä pistokoe tuotteiden varastossaolosta. Käytettävän näytteen on oltava edustavaa otosta ja vastattava kussakin jäsenvaltiossa vähintään 10 prosenttia yksityisen varastointin tuella varastoonpannusta määrästä. Tarkastus käsittää 3 kohdassa tarkoitettujen kirjanpidon tarkastuksen lisäksi tuotteiden luonteen ja painon fyysisen tarkastuksen ja niiden yksilöinnin. Näiden fyysisten tarkastusten on käsitettävä vähintään viisi prosenttia pistokokeen kohteena olevasta määrästä.

Sopimuspuolen on vastattava tarkastuksista aiheutuvista sinetöinti- tai käsittelykustannuksista.

6. Edellä 5 kohdan nojalla tehdyistä tarkastuksista on tehtävä kertomus, jossa täsmennetään:

a) tarkastuspäivämäärä;

b) tarkastuksen kesto;

c) tehdyt toimenpiteet.

Tarkastuskertomuksen on oltava vastuullisen toimihenkilön ja sopimuspuolen tai tarvittaessa varastoijan allekirjoittama, ja sen on oltava maksuasiakirjan yhteydessä.

7. Jos vähintään viidessä prosentissa tarkastuksen kohteena olevassa samaan sopimukseen kuuluvassa tuotemäärässä ilmenee merkittäviä poikkeamia, on tarkastusta laajennettava käsittelemään vastuullisen tarkastusviranomaisen määrittämä näyte.

Jäsenvaltioiden on annettava näistä tapauksista tieto komissiolle neljän viikon kuluessa.

14 artikla

Kun varastoinnin tarkastuksesta vastuullinen viranomainen toteaa ja tarkastaa, että 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on virheellinen, ja tehty harkiten tai vakavasti laiminlyöden, kyseinen sopimuspuoli suljetaan yksityisen varastoinnin tukijärjestelmän ulkopuolelle virheellisyyden toteamista seuraavaksi kuudeksi kuukaudeksi.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki tämän asetuksen soveltamiseksi annetut säännökset.
2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi telekopiona tai sähköpostitse:
 - a) kunkin viikon maanantaina ja torstaina ne tuotemäärät, joiden osalta hakemuksia sopimusten tekemiseksi on jätetty;
 - b) ennen kunkin viikon torstaita varastointiajoittain eriteltyinä ne tuotteet ja määrät, joiden osalta sopimuksia on tehty edellisen viikon aikana sekä yhteenveto niistä tuotteista ja määristä, joiden osalta sopimuksia on tehty;
 - c) kuukausittain varastoonpannut tuotteet ja kokonaismäärät;
 - d) kuukausittain tosiasiallisesti varastossa olevat tuotteet ja kokonaismäärät samoin kuin tuotteet ja kokonaismäärät, joiden sovittu varastointiaika on päättynyt;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä tammikuuta 2008.

- e) kuukausittain 3 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti lyhennetyin tai pidennetyin varastointiajan tai 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti lyhennetyin varastointiajan ollessa kyseessä tuotteet ja määrät, joiden varastointiaikaa on muutettu sekä ennakoitujen ja muutettujen varastoinnista poistokuukaudet.

3. Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista on tarkasteltava kausittain asetuksen (EY) N:o 2529/2001 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3446/90.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

17 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

José Manuel BARROSO

Puheenjohtaja

*LIITE I***Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista**

Komission asetus (ETY) N:o 3446/90
(EYVL L 333, 30.11.1990, s. 39)

Komission asetus (ETY) N:o 1258/91
(EYVL L 120, 15.5.1991, s. 15)

ainoastaan 1 artikla

Komission asetus (EY) N:o 3533/93
(EYVL L 321, 23.12.1993, s. 9)

ainoastaan 3 artikla

Komission asetus (EY) N:o 1913/2006
(EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52)

ainoastaan 15 artikla

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 3446/90	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan johdantokappale	2 artiklan 1 kohdan johdantokappale
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 2–5 kohta	2 artiklan 2–5 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 2 kohdan neljäs virke	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappaleen ensimmäinen virke	4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappaleen toinen virke	4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a alakohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohta
4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	4 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toinen virke	4 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta
4 artiklan 4 kohta	4 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohdan johdantokappale ja ensimmäinen ja toinen luettelukohta	5 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	5 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
6, 7 ja 8 artikla	6, 7 ja 8 artikla
9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan johdantokappale ja ensimmäinen ja toinen luettelukohta	9 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan johdantokappale ja ensimmäinen ja toinen luettelukohta	9 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
9 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
10, 11 ja 12 artikla	10, 11 ja 12 artikla
13 artiklan 1–4 kohta	13 artiklan 1–4 kohta
13 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale ja a ja b alakohta	13 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale ja a ja b alakohta
—	13 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
13 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	13 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta
13 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale

Asetus (ETY) N:o 3446/90	Tämä asetus
13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta	13 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
13 artiklan 6 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 7 kohta	13 artiklan 7 kohta
14 ja 15 artikla	14 ja 15 artikla
16 artikla	—
—	16 artikla
17 artiklan ensimmäinen alakohta	17 artikla
17 artiklan toinen alakohta	—
Liite	—
—	Liite I
—	Liite II